

OBSAH

1. POKUS O DEFINÍCIU ESEJE [9]
 2. PÔVOD A VÝVOJ ESEJE [13]
 3. KÓDOVANIE TEXTU A IMPLICITNÝ AUTOR [19]
 4. AKTUÁLNOSŤ ROZOBERANEJ TÉMY [24]
 5. ESEJ NECHCE BYŤ VYČERPÁVAJÚCA [28]
 6. ESEJ A ODBORNÍK [32]
 7. NEPRESNOSŤ CITÁCIÍ [36]
 8. SUBJEKTÍVNOSŤ ESEJE. ESEJ AKO VYZNANIE [40]
 9. DIALOGICKÝ CHARAKTER ESEJE [46]
 10. ESEJ AKO FORMA MYSLENIA [50]
 11. POKRAČOVANIE ESEJÍ V CHRONOLOGICKOM PORIADKU [56]
 12. ESEJI CHÝBA PRÍSNA ŠTRUKTÚRA [58]
 13. ODBOČENIA V ESEJI [63]
 14. FUNKCIA ESEJE PODNECOVAŤ ČITATEĽA [68]
 15. ČITATEĽ ESEJE MUSÍ BYŤ AKTÍVNÝM ÚČASTNÍKOM [72]
 16. Z AKÉHOKOLVEK PODNETU SA MÔŽE ZRODIŤ ESEJ [75]
 17. ÚSILIE O ŠTÝL V ESEJI [79]
 18. FORMA A KLASIFIKÁCIA ESEJÍ [83]
 19. ESEJ A PRÍBUZNÉ VÝRAZOVÉ FORMY [89]
- REGISTER CITOVANÝCH AUTOROV [113]
- SLOVNÍČEK HISPÁNSKYCH ESEJISTOV [116]
- HISPÁNSKA ESEJISTIKA
V SLOVENSKOM KONTEXTE [124]
(Daniela Slančová)